

Sygn. akt II Ka 36/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Zrębiec

Sędziowie: SSO Anna Romańska (spr.)

SSO Bożena Przysada

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Zbigniewa Husa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015 r.

sprawy oskarżonego W. P. (1)

o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łąncucie

z dnia 6 listopada 2014 r., sygnatura akt II K 334/14

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w punkcie I wyroku z opisu przypisanego czynu eliminuje sformułowanie „będąc uprzednio skazanym za przestępstwo z art. 178 a

§ 1 kk wyrok Sądu Rejonowego w Łąncucie sygn. akt. II K 26/11 z dnia

1 marca 2011r.”, przypisany czyn kwalifikuje jako przestępstwo

z art. 178a § 1 kk, za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 178a § 1 kk, obniżając wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności do 6 (sześciu) miesięcy,

2. w pkt II wyroku za podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności przyjmuje art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. **zwalnia** oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a poniesionymi w tym zakresie wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 36/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 6 listopada 2014 r. sygn. akt II K 334/14 uznał oskarżonego **W. P. (1)** za winnego tego, że w dniu 28/29 lipca 2014 r. w D. woj. (...) kierował w ruchu samochodem osobowym marki R. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyniki badań; I - 1,16 mg/l, II -1,08 mg/l, III - 1,07 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu będąc uprzednio skazanym za przestępstwo z art.178a§1kk wyrok Sądu Rejonowego w Łańcucie sygn. akt. II K 26/11 z dnia 1 marca 2011 r., uznając że w ten sposób zrealizował znamiona przestępstwa z art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i § 4 kk w zw. z art. 70 §1pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 2 , na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego W. P. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat. Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego W. P. (1), w całości, z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowej, zaś wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciążył Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Łańcucie. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu na korzyść oskarżonego. Zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego to jest art. 178 a § 4 k.k. poprzez zakwalifikowanie czynu popełnionego przez W. P. (1) w dniu 29 lipca 2014 roku jako przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k., w sytuacji gdy w przedmiotowej sprawie nie zostało zrealizowane znamię kwalifikujące w postaci wcześniejszego prawomocnego skazania sprawcy czynu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Prokurator w pisemnej apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zakwalifikowanie czynu W. P. (1) jako przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. z jednoczesnym ustaleniem daty czynu 28/29 lipca 2014 roku i wymierzenie:

- na podstawie art. 178 a § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 69 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat,
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. w związku z art. 43 § 1 k.k. orzeczenie wobec oskarżonego W. P. (1) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Na rozprawie apelacyjnej Prokurator zmodyfikował wniosek i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie, jeśli chodzi o zmianę opisu czynu i kwalifikacji prawnej z uwzględnieniem jedynie znamion przestępstwa z art. 178a§1 kk. Przy tym warunki procesowe umożliwiają wydanie przez Sąd odwoławczy orzeczenia zmieniającego w niniejszej sprawie, bez konieczności uchylania wyroku i przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż pozwalają na to zebrane dowody, a nadto zaskarżony wyrok nie został wydany w ramach porozumienia procesowego.

Istotnie, jak podnosi Prokurator w apelacji, skazanie W. P. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie sygn. akt II K 26/11 uległo zatarciu. Wyrokiem tym z dnia 1.03.2011r. wymierzono W. P. (2) za przestępstwo z art. 178a§1 kk tj. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 2 lat. Zgodnie z treścią art. 76 § 1 kk zatarcie skazania w przypadku kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem następuje z mocy prawa z upływem 6-ciu miesięcy od zakończenia okresu próby, co jest wyjątkiem od generalnej zasady jednoczesnego zatarcia wszystkich skazań uregulowanej w treści art. 108 kk. Jeżeli orzeczono grzywnę lub środek karny (z wyjątkiem określonego w art. 39 pkt 5 kk) zatarcie skazania nie może nastąpić przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem wykonania. W omawianym wypadku komentowany wyrok uprawomocnił się w dniu 16.03.2011 r., a okres próby upłynął w dniu 16.03. 2013 r. Kolejne sześć miesięcy upłynęło zaś w dniu 16.09.2013 r. Zważywszy, że w sprawie tej orzeczony był środek karny z art. 42 § 2 kk na okres 1 roku, oraz środek karny z art.49§2 kk w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 300 zł, a jak wynika z akt wykonawczych zostały one wykonane odpowiednio 9.01.2012r. i 18.04.2011r. zatarcie uprzedniego skazania warunkującego przyjęcie realizacji wszystkich znamion z art. 178a§4 kk nastąpiło w dniu 16.09.2013r. Zatem w nocy 28/29 lipca 2014r. oskarżony nie był już osobą karaną uprzednio za czyn z art. 178a§1 kk.

Dlatego też należało zmienić opis czynu i jego kwalifikację prawną z uwzględnieniem realizacji znamion przestępstwa art. 178a§1 kk. Sąd Okręgowy jednocześnie zauważa, że w opisie czynu przypisanego ujęto miejsce czynu poprzez sformułowanie „w ruchu”, co pomimo braku sprecyzowania w wyroku o jaki ruch chodzi, odpowiada jednak znamionom z art. 178a§1 kk. Ruch jako taki może bowiem odbywać się w strefach lądowej, wodnej lub powietrznej, objętych tym przepisem, a oczywistym jest, że skoro oskarżony kierował samochodem „w ruchu”, to kierował nim w strefie ruchu lądowego. To też bezsprzecznie wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego (jak wynika z protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego kierował on samochodem na drodze publicznej).

Zmieniając wyrok na korzyść oskarżonego w zakresie kwalifikacji prawnej Sąd jednocześnie złagodził karę wymierzoną za przypisane przestępstwo i orzekł karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, podtrzymując rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na okres próby 2 lat, które wymagało jedynie korekty w zakresie podstawy prawnej, w której bezprzedmiotowym stał się §4 artykułu 69 kk. Kara tak ukształtowana jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu z art. 178a§1 kk biorąc pod uwagę stan nietrzeźwości oskarżonego kierującego samochodem w ruchu lądowym w godzinach nocnych, uwzględnia cel wychowawczy wobec oskarżonego, a jednocześnie uwzględnia fakt uprzedniej niekaralności sprawcy.

Sąd natomiast utrzymał w mocy orzeczenie w części dotyczącej środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Pomimo zmiany kwalifikacji prawnej czynu na łagodniejszą stwierdzić należy, że wymiar tego obligatoryjnego środka karnego nie przekracza stopnia winy i odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu przypisanego po zmianie, uwzględnia bowiem stopień nietrzeźwości oskarżonego, konieczność wyeliminowania oskarżonego jako kierowcy pojazdu mechanicznego na wskazany okres ze względu na szczególnie lekceważący stosunek do podstawowych zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Biorąc pod uwagę czas orzekania przez Sąd odwoławczy po zmianach w kodeksie karnym wprowadzonych z dniem 18 maja 2015r. stwierdzić należy, że przepis art. 42§2 kk w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przestępstwa jest przepisem względniejszym od obecnie obowiązującego art. 42§2 kk nakazującego orzeczenie zakazu na okres nie krótszy niż 3 lata. Utrzymanie zatem tej części orzeczenia w mocy znajduje również oparcie w art. 4§1 kk.

Sąd utrzymał w mocy również rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku, jako słuszne i prawidłowe.

Orzeczenie wydano na podstawie art. 437§1 kpk.

Od kosztów postępowania odwoławczego na podstawie art. 624§1 kpk zwolniono oskarżonego z uwagi na to, że jest on osobą bezrobotną.